

குடில்

நீதிமானம்
நீதிமானம்

பொதிகை: 1

ஓசை: 1

2-10-72

பல்கலை மாத இதழ்

தமிழ் பிறந்த பெருமை பொதிகைக்கு—அதை வளர்த்த பெருமை மதுரைக்கு,

தமிழைப் போற்றும் பெருமை சூயிலுக்கு—அதை காக்கும் கடவும் உங்களுக்கு

இன்று ஈழத்தில் தரமான எழுத்தாளர்கள் இல்லையா? இதுதான் இன்றைய வாசகர்களிடையே பரப்பாக, பரவலாகக் காணப்படும் பிரச்சனையில் வியாபித்தெழுந்த கேள்வி, ஏன் இல்லை? நிறைய இருக்கிறார்கள்.

எழுத்தாளன் இந்நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று கூறுகிறார்களே! ஒன்றல்ல, பல எலும்புகள் இருக்கிறார்கள். ஆம் எழுத்தையே தொழிலாகக் கொண்டு வறுமையில் வாடும் எழுத்தாளர்கள் கணக்கற்றார்.

இன்றை ஏன் வந்தது? ஏன் வராது?

�ழத்தூப் பத்திரிகைகள், அவர்களைப் புறக்கணிக்கின்றன. ஈழத்து வாசகர்கள் அப் பத்திரிகைகளைப் புறக்கணிக்கின்றனர். இந்நீலை நீடிச்சமராட்டு.....

சுயதேவைகளை, தாது சொந்த அபிலாசைகளைப், பூர்த்தி செய்வதற்காக, திறமைக்காகவல்ல, தெரிந்தமைக்காக ஒரு சிலரின் விடயங்களையும் வெளியிடும் பத்திரிகைகளை குறை கூறுவதா? இல்லை இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகளில் ஊறிப்போன வாசகர்களைக்குறை கூறுவதா?

தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகள் தரமானவையாம், திறமையானவையாம். ஈழத்து வாசகர்களின் ஏகோபித்த முடிவு இது? அந்தப்பத்திரிகைகள், உண்மையிலேயே தரமானவைதானே சூயில் கேட்கிறார்கள்.

பத்திரிகைகளை மிகவும் கவர்ச்சிகரமான முறையில், ஏற்ற விதத்தில் வெளியிடுவதற்கு இந்தியாவில் போதிய வசதிகள் இலகுவில், குறைந்த செலவில் இருக்கின்றன. ஆனால் நம் நாட்டில்.....? இதற்கு அரசாங்கம் தான் பதில் கூறவேண்டும்.

தென்னிந்தியாவின் பத்திரிகை வளர்ச்சி, மிகவும் தொன்றையானது. அத்துடன் அங்குள்ள எழுத்தாளர்களின் சிந்தனையும், ஆற்றலும் முதிர்ச்சி பெற்றனவே. அவர்கள் வாசகர்களை எளிதில் கவரும் முறையை அறிந்தவர்கள். காலத்துக்கேற்ப எழுதுகிறார்கள்.

இவற்றைக் கொண்டு மட்டும் அப்பத்திரிகைகள் தரமானவை என்று கூறியிட முடியுமா? தென்னிந்தியத் தமிழ் மொழி தூய்மையானதா? இல்லை, என்று குயில் ஆணித்தரமாகக் கூறுகின்றனர்.

தென்னிந்தியத் தமிழில், இந்தி தெலுங்கு, கன்னடம், ஓலியாளம், உருது, போர்த்துக்கிச் சொற்கள் ஏராளமாகக் கிடக்கின்றன. அவை சஞ்சிகைகளிலும் தாராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றைப் படித்து அவற்றிலே ஊறிப்போன, நம்மவர்களும் அவற்றையே நாடுகின்றனர், பேசுகின்றனர். எழுதுகின்றனர். இந் நிலையை மேலும் நீடிக்கவிடுதொ?

நம்நாட்டு எழுத்தாளர்களுக்குப் போதிய வாய்ப்பு, ஊக்கம் உற்சாகம் அளித்து, அவர்களைத் தட்டிக் கொடுக்க ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் முன்வரவேண்டும்.

இதே பணியைத் தான், இதோ குயில், ஏதோ தன்னால் முடிந்த வரை செய்யக் காத்திருக்கிறார்கள்.

சமூகத்தைச் செப்பனிட்டு, வாழும் முறைக்கு வழிவகுத்து, வழி காட்டத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் இளம் எழுத்தாளர்களே! நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும்?

கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத தொன்மை வாய்ந்ததும், இன்று உலகத்தின் சுமார் நான்கு கோடி மக்கள் பேசி வருவதும், பிறநாட்டவர் பலர் பராட்டுவதுமான நமது தமிழ் மொழி யில் உள்ள கறைகளைப் போக்கி, படிந்துள்ள தூசியைத் தட்டித் துடைத்து துலக்கிப் புதுமெருக்கட்டி எழுத வேண்டும். நாது தாய் மொழியில் கலந்து விட்ட பிறமொழிக் களைந்து விட்டு, சகலருக்கும் எனிதிற் புரியும் வண்ணம், சமூகத்தில் உள்ள ஊழல்களை நயமாக, நாகரிகமாகச் சுட்டிக்காட்டி எழுதுங்கள்.

படிக்கும் ஒருவன் தன்னிலை உணரக் கூடியவரை இருப்பின், எழுத்தாளன் புதிதனுகின்றன. அந்நிலையை உண்டு பண்ணுங்கள். எல்லோருக்கும் நன்மை புரியும் வண்ணம், வாசகர்களுடைய மனப் பாங்கை ஒரளவு அறிந்து, அமைச்சர் மாண்புமிகு குமாரகுரியர் கூறியது போன்று வாசகர்களின் விருப்பத்தை அறிந்து எழுதுங்கள்.

உங்களைப் போன்ற எத்தனையோ இளம் எழுத்தாளர்களின் என்னக்குவியல்களைத் தாங்கி வெளிவரும் 'சிரித்திரன்' மாத இதழும் அன்று பெருமளவில் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள் கவிந்து கொண்டிருந்த போதும் தனக்கென்று ஒரு பாணியைக் கொண்டு ஆரம்பித்து இன்று வரை வெற்றிகரமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கவில்லையா?

குயில் உங்களின் முன்பு களமாக இருக்கிறார்கள். நல்லதை விடத்தத்துதிறமையை வளர்த்து, ஊக்கத்தைக் கொடுத்துச் சிறந்ததை அறுவடை செய்து நாட்டுக்குப் பெருமை தேடித்தாருங்கள், நமது மொழிக்கூப் பெருமை தேடிக் குவியுங்கள்!

★ குயிலுக்கும் சிரிப்பு வருகிறது ★

கல கல வென்று சிரிக்கும் சிரிப்பு உடலுக்கு நன்மை பயக்கின்றது. இப்படிச் சிரிப்பதால், உடம்பு ஆரோக்கியமாக இருப்பதோடு, எந்த விவாதியும் உண்டாகாது என்கிறார்கள். அறிஞர்கள், இதை ஆரோக்கியச் சிரிப்பு என்னாம்.

இதைவிட இன்னொரு சிரிப்புமுண்டு. அதுதான் மருத்துவச்சிரிப்பு இருக்கின்ற நோயைப் போக்கி, உடலை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவரும் சிரிப்பு.

இந்த மருத்துவச் சிரிப்பு மகிழ்ச்சியில் பிறப்பதன்று, சிந்தனையின் கூட்டுறவில் உலவும் உணர்ச்சியில் பிறப்பது இது பெரும்பாலும் வருத்த உணர்ச்சிபாகத் தானிருக்கும்.

விசித்திரமான இச்சிரிப்புக்கு அடிப்படை சயநலம் கலவாத வருத்தம் ஆனந்தக் கண்ணீருக்கு எதிரிடையாக இந்த மருத்துவச் சிரிப்பு இருக்கும். இந்த மருத்துவச் சிரிப்பு குயிலுக்கு எப்பொழுது வருகின்றது தெரியுமா?

✓ ஏழை பணக்காரரை வெறுக்கிறான்.., திட்டுகிறான். அதே சமயம் தான் பணக்காரராக இருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகின்றான். இதை நினைக்க ... ...

✓ சில அறிவாளிகள் மூட மக்களைக் கூட்டி வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் மத்தியில் தான் பிரகாசமாக விளங்க எத்தனைக்கின்றான் இந்த எத்துத் தனத்தை நோக்கும்போது ... ...

✓ பொதுத் தொண்டு செய்ய சிறுத் தொண்டன் எத்தனையோ மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி, இறுதியில் சயத் தொண்டைப் பூரணமாகச் செய்து கொள்வதைக் காணும் போது ... ...

✓ பாபக்கறையை, பசப்பான நற்செய்கைகளால் கழுவித் துடைக்க முயற்சிக்கும் போது ... ...

✓ பெயர் பெரிது, புகழ் பெரிது என்று பெயருக்கும், புகழுக்குமாக அனைத்தையும் தியாகம் பண்ணி விட்டு, பின் ஒரு காலத்தில் இந்தப் பெயரும் புகழும் பெரிதல்ல, நாம் இழந்த இழப்பே பெரிது என்று நினைத்து, நினைத்து ஏங்கும் மன ஏக்கத்தைக் காண ... ...

✓ நன்றியைச் செய்தவன் அதை மறக்காமலும், நன்றிக்குப் பாத்திரமானவன் அதை நினைக்காமலும் இருக்கும் விணேத விசித்திரத்தை நினைக்க ... ...

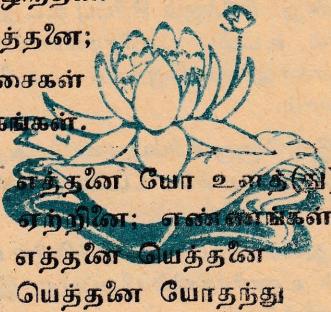
✓ பாடு பட்டு உழைத்த பணமே சிறந்ததென்று கூறிக்கொண்டே அதிர்ஸ்ட இலாபச் சீட்டு எடுப்பவர்களைக் காணக்காண ... ...

✓ நகைச்சைவ இது படித்துச் சிரியுங்கள் என்று விட்டு ஏதோ எல்லாவற்றையும் கிறுக்குகின்றார்கள். இதையும் நகைச்சைவ என்று எழுதினார்களே என்று நினைக்க நினைக்க ... ...

வாழ்க்கைப் பாதையில்

—முதல்வரி—

நெஞ்சைப் பிழிந்தனை
நிம்மதி குலைத்தனை;
விஞ்சிடும் ஆசைகள்
வேதனை ஏக்கங்கள்.

சென்றனை! சென்றிடும்
போதினிற் கண்களில்
நின்றவை கூறிடும்
நீங்காத நற் கவி

முத்துக்கே ளாக முகிழ்தநன-இதழ்
முத்தங்கள் வேண்டித் தவித்தன.
சித்தத்தில் என்ன நினைத்தனை?- எந்
நித்தமும் சொன்னவை எத்தனை?

காலமெனும் பெரும் புழுதி
கண்களினை மறைத்தனவோ?
ஞாலமெனும் பெரு வெளியில்
நான் சிறிது எனும் நினைப்போ?

இளம் எழுத்தாளர்களே!

உங்களிடமிருந்து: கதை, கட்டுரை, கவிதை,
துணுக்கு, நாடகம், போன்ற பஸ் வேறு அம்சங்களையும்
எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கின்றார்கள்.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி

“கு யி ஸ்”

கரமி அச்சகம்

இனுவில்.

N. Srinivasarajah
Alvar South,
Alvar

வி

ள்

வி

யி

ன்

வி

ழி

யை

மலோப்பர?

—இரா. பாஸ்கந்திரன்—

வீதியெங்கும் கும்பங்கள் கு த் து விளக்குகள் நடசத்திரங்களாக மின்ன மகர தோறணங்களும், தீப அலங்காரங்களும் கண்ணைக் கவர நாதஸ்வரத்தின் தெய்வீக கானம் சிதற என்றுமில்லாத பரபரப்புடன் காணப்பட்டது அந்த ஆலயம். உள்ளும் வெளியும் நிறைந்தொலித்த ஆலய மணியோசையின் இன்னிசை நாதம் பக்தர்கள் நெஞ்சிலும் நிறைந்தொலித்தது. தமக்காகவே அந்தத் திருவிழா நடப்பது போல் துள்ளித் திரிந்து விளையாடினர் வெளையுள்ளம் படைத்த சிறுர்கள் ஆம்! இன்று கடைசித்திருவிழா மணவிழா அந்தக் கோவிலின் பிரசித்தி பெற்ற கடைசித்திருவிழா பூங்காவனம்.

ந'தஸ்வரத்தின் இன்னிசையில் மூழ்கியிருந்த பக்தர் கூட்டம் “அ ரோ கரா” என்ற சத்தம் கேட்க, பரபரப்புடன் எழுந்தனர். எல்லோருடைய கண்களும் வாயிலை நேசக்கின,

அங்கே?

அழகே வடிவாக ஆடியசைந்து வந்து கொண்டிருந்தது இறைவனின் திருவுருவம். முரு கன் வள்ளியுடன் எழுந்தருளி பவனிவரும் அந்தக் காட்சி பக்தர்களின் உள்ளங்களை அள்ள கண்கள் நீரைச் சொரிந்தன.

ஒளி பட்டுப் பளபளக்கும் தீப்பிளம்பாக இறைவனின் திருவுருவைக் காணக்காண பொன்னியின் உள்ளம் பாகாய் உருசியது.

சில பெண்களின் கண்கள் வள்ளியின் அலங்காரத்தில் மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. வள் ஸி க்கு உடுத்தப் பட்டிருந்த சேலை அவர்கள் உள்ளத்தில் ஒருவித கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் பொன்னியின் கண்கள் முருகனின் திருவுருவிலேயே நிலைத்து நின்றன. அந்தக் கண்களுக்கு அந்த உருவம் ... ...

கந்தனுக?

கணவனும் தெய்வமண்லவா?

பக்கத்தே வந்த வள்ளியை நோக்கினான்,

அது அவளா?

அந்த நினைவு நெஞ்சில் படர தவறு செய்த நிலையில் “முருகா” நெஞ்சம் நெகிழ்ந்துருகித் தவித்தது.

ஏழூயின் குடும்பத்தில் பிறந்தாலும் பொன்னி செல்வ மகளாக வளர்ந்தாள். அடிக்கடி அவள் வீட்டிற்கு வரும் கந்தனைக் காணக்காண அவள் இதயம் ஏதோ புரியாத உணர்வால் தவிப்பது உண்டு. அந்தத் தவிப்பு காதலாக மாறியது.

ஆனால் அந்தக் காதல்.....!

“முருகா... ஏன் என்னை இப்படிச் சோதித்தாய்...” உரிமையோடு எழுந்த அந்தக் கேள்வியைத் தெய்வத்திடம் தான் கேட்டாளா? அல்லது கணவனிடம் தான் கேட்டாளா? அவள் காதலன் ஏற்கனவே திருமணம் செய்தவன் என்று அறிந்த போது இதே சன்னிதியில் நின்று இதே கேள்வியைத்தான் கேட்டாள். கிடைத்தப்படில்...

முருகனின் திருவுருவில் கந்தன்

அதோ பூங்காவனப் பந்தலுக்குள் வள் ஸி யுடன் முருகன் எழுந்தருளியிருக்கும் காட்சி மூன்று வருடங்களுக்கு முன் அவனும் கந்தனும் புதுமனத் தம்பதிகளாய் சிறு கொட்டிலுக்குள் பதுங்கியிருந்த காட்சியைக் கிளரி மேற்கொண்டு வந்தது. பந்தல் போட்டு அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்து அவனுக்குத் திருமணம் செய்யவில்லை செய்ய முடியவில்லை. ஆனால்... இதோ...

முருகனுக்கும் வள்ளிக்கும்... ஏன்?

அவள் உள்ளத்தில் உணர்வுகள் விழித்தெழுந்து காரணத்தைத் தேடத் துடித்தன. ஆனால் முடியுமா?

பூங்காவனத்துள் இருந்த முருகணையும் வள்ளியையும் தூக்கி வருகின்றனர். ஆலயத்துள் பிரைவேசிக்க விடாது கதவை அடைத்து நின்றார்கள் தெய்வானை. தெய்வானைமேல் பக்தர்களுக்குச் சிறு கோவம் போன்னியின் கண்கள் வள்ளியையும் தெய்வானையையும் மாறிமாறி நோக்கின.

தெய்வானையாக...! மீனுட்சியா...?

சாந்தமே உருவாக அமைதியே வடிவாக இருந்தாள்.

இறைவனின் திருக்கல்யாணத்தை ஆடிப்பாடி ஆனந்தமாகக் கொண்டாடும் இதே மக்கள் தான் இப்படி... சீ... ...

ஆரம்ப நாட்களில் அவனுக்குக் கிடைத்த வேத ஸீ நிறைந்த நிலையுகள் நிழலாடின. எத்தனை ஏசுக்கள்... திட்டங்கள்.

“பாவி... நல்லா இருந்த குடும்பத்தைக் கெடுக்க வந்துட்டாள்...”

“சனியன்... அவனிட்ட இருந்த காசுக்காக அவனை மயக்கிப் போட்டாள்...”

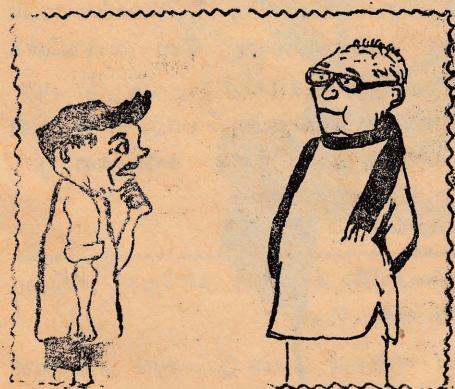
“ஏதோ மருந்து போட்டுத்தான் வசியம் பண்ணியிருக்கிறார்கள்...”

அப்பப்பா... ஏசுக்களா அவை. எலுப்பற்ற நாக்கின் வளைவு கணுக்கேற்றப் பூவள் இதயத்தை அறுத்த கூரிய வேல்கள்லவா அவை

“வள்ளியம்மையே... நீயும் காசுக்காகவா...? மருந்து போட்டா..? ஒன்றுவன் மாத்திரம் போற்றுவின்றனர்...”

தத்தியழுதான் பொன்னி அவனுக்கு காரணம் புரியவில்லை.

(தொடர்ச்சி 16ம் பக்கம்)

அப்பா:- “டேய், ராஜன் நீ பீடி அடிக்கிறுயா மேடா?”

மகன்:- அப்பப்பா, சிக்ரெட் விற் சிறுவிலையில், இரண்டு பேரும் சிக்ரெட் குடித் தான், எங்கள் குடும்ப நிலை என்னவை கரும்...?

இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு.....

பூவினும் மெல்லிய பூக்கொடி
யோன்னிறம் காட்டும் வைப்பாளி
சிறு மாலிஸ் பிள்ளைய தோராம்
இரு வைவிழி கண்ணீர் காவியம்
அவன் வாழ்க... தினம் வாழ்க
அந்த ஏழை நெஞ்சின் தோவிலில் தெய்வப் பெண்ணை

நூழ் யேகம் ஒடினால்
கேடும் நெஞ்சம் கேட்டலாம்
தேடும் நெஞ்சம் தேடினால்
செல்லும் மேகம் திரும்புபோ?
அன்று காதல் கேவன் பா...
அதை காலத்தேவன் மூடினான்
அன்று பாடச் சொன்ன பாட்டு
ஏன் மூடச்சொன்னாய் தெய்வமோ?

நாங்கள் எடுத்திய புத்தகம்?
நான்ன சொன்ன தத்துவம்
இங்கே அந்த தத்துவம்
எங்கே அத்துப் புத்தகம்?
ஓந்பக்கம் பார்த்தால் சற்றன
மறுபக்கம் பார்த்தால் அற்புக்கம்
அதை மற்றும் பார்த்தும் முன்னால்
ஏன் மூடச்சொன்னாய் தெய்வமோ?

மேலே சமீபத்தில் மிகவுக் பிரபலமானத்து, இலிமாப் பாடஸ் ஒன்று கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது அப்படலின், சில அடிகளைக் கொண்டு ஓரு சிறு கூத்துயைக் ‘குயில்’ வரும்பித்து, மிகுதி அடிகளைக் கொண்டு, அதிறு கூத்துயை முயக்காத் தொறுப்பை உங்களிடமே விடுகின்றார். சிறந்த கூத்துக்கு இறந்த சன்மானமும் வழங்க குயில் முடிவு செய்திருக்கின்றார்.

சிருத்தி:- “என்ற மேள், நித்திரையிலை அயக்கடி ராஜேஸ் கன்ன, ராஜேஸ் கன்ன என்று கத்துகிறான்”

மற்றவள்:- “உது பரவாரிலையே! என்ற மேள் இப்பவும் நித்திரையிலை தியாகராஜாப் பகவதர் என்றெல்லே கத்திருள்”

★ அவள் வாழ்க போல் வாழ்க ★

(பரிசுக் கதையின் தொடர்ச்சி)

பொல்காவலை நிலையத்தை விட்டுப் புகைவண்டி புறப்பட்டது. நெடுஞ்சூரம் பிரயாணம் செய்த பிரயாணி கள் கால்களை நீட்டி, தேகத்தை வளைத்து, சோம்பலைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டியில் அன்று அவ்வளவு கூட்ட மில்லை. அங்கிருந்த அனேகரின் கணக்கும் ராணியையே நோக்கிய வாறு இருந்தன,

அவ்வளவு பேரையும் கண்டி இழுத்த ராணி, உண்மையிலேயே அழகை அளவிச் சிந்தும், பூவிலும் மேஸ்லிய பூங்கொடி, பொன்னிறம் காட்டும் பைங்கிளி தான்.

அவளது அழகிலே அவ்வளவு பேரும் மயங்கிக் கண்வெட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர, அன்னடைய மனச்சுமையை யாராவது அறிவார்களா?

ராணி தூக்கி விடப்பட்ட யண்ணிலுடாக, வெளியில் ஒடிக் கொண்டிருந்த காட்சிகளை வெறுத்து நோக்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவன்னடைய நினைவுகளும் பின்னேக்கி ஓடிக் கொண்டிருந்தன.

“ம், இப்படித்தான் சர்வகாலாசலை விடுமுறை விட்டதும் நானும் ராசனும் ஒன்றுக்கப் பயணம் செய்வோம். மூலைச் சீந்தில் எதிரூர் புதிருமாக இருந்து எவ்வளவு கதைகளைப் பேசி இருப்போம். பக்கம், உள்ளவர்கள் அறியாத வண்ணம், வாயால் பேச முடியாதவற்றை எல்லாம் இந்தக் கண்களால்லவா பேசினேம். அவர் என் எதிரில் இருக்கும்போது, அவரை இழைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? மக்கும்! ஒரே வெட்கமாக இருக்கும். ஆனால் அவர் இல்லாத போது அவரை, அவருடைய சிங்கார, சொன்னுப் பதனத்தை, ஆயிரம் கதைகள் பேசும் அந்தக் காந்தக் கண்களை எண்ணி, எண்ணி எத்தனை இருவுகளைக் கழித்திருப்பேன். ஒ! காதலே, புதுப்பாடும் போதிக்கும் புத்தகம் தானே!

சரஸ்வதி பூசை விழாவிற்கு, மாணவர்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து தோரணம் கட்டிக் கொண்டிருந்தபோது என்றாசன் “வாழ்க்கை என்னும் கயிற்றிலே, மாவிலை போல பெண்களும், தோரணம் போல ஆண்களும் என்றும் பிரியாது, ஆனாக்கு பெண் அடங்கி இருக்க வேண்டும்” என்று கூறினார். எனக்குப் பின்பு, அனாரைக் காலைம் போதெல்லாம், தீரு மாவிலை பின்னிய தோரணம் தான் நினைவிற்கு வரும்.

(தொடர்ச்சி 16ம் பக்கம்)

★☆★கலைந்தகனவு★☆★

—சாரதா-சங்கர்—

1. ரேஶாமஸர்,
பார்த்தது,
சிரித்தது,
வாவென்றமூத்தது,
கேட்டது,
கழித்தது,
கிறு கிறுத்தே நிமிர்ந்தது-

தலை.

2.

- பூட்டிய மனக்கதவு;
திறந்தது,
திகைத்தது,
நாட்டிய நல்லுணர்வு,
பாடியது,
பரவசமானது,
ஒடியேயணை ஒருப்பட்டது-

மனம்.

3. நீட்டியதும் கைகள்,
நிமிர்ந்தது,
அலைந்தது,
காட்டியதும் பாரவையில்,
தைத்தது,
வலித்தது,
உள்ளாம் கலங்கக் காய்ந்தது,

-முள்ளாஸ்.

4. கரம் வலித்தது,
சிந்தியது,
சிதறியது,
உதிரம்-கண்ணீர்,
கனவு
கலைந்தது,

வலித்தது இதயம்.

வாழ்க்கையின் ரகசியம்

“குயிலி”

உங்கள் இலட்சியக் கணவரின்-

நற்குணங்கள் இவைதானு?

பெல்ஜிய நாட்டின், பிரசித்தி பெற்றமனையியல், நிறுவனம் ஒன்று தாங்கள் மணத்து கொள்ளும் ஆடவரிடம் வனிதையர் எதிர் நோக்குகின்ற ஏழு நற்குணங்கள் இவைகளே! என்று குறிப்பிட்டு, அவற்றைப் பிரபலமாக்கியது.

இத்தாலி, அமெரிக்கா, கனடா நாட்டு மாதர்களும் இந்த நற்குணங்களை தவிது இலட்சியக் கணவரின் நற்குணங்களாக அங்கீகரித்தனர்.

அதேபோல நம்நாட்டு மாதர்களும் இந்த நற்குணங்களை அங்கீகரிப்பார்களா? என அறிய விரும்பி இக்கட்டுரையை வெளியிடுகின்றோம்.

யாருக்காவது இவற்றைக் குறித்து, அபிப்பிராய பேதங்களோ கருத்தங்களோ இருப்பின், அவற்றைத் தராளமாகக் குறிப்பிட்டு ‘குயிலி’, சுரபி அச்சகல், இணுவில். என்ற முகவரிக்கு எழுதி அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

இதோ அந்த ஏழு நற்குணங்கள்

சூருவர்:- “நான், இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவந்த ஒரு திறமான சென்ற போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.”

மற்றவர்:- “அப்படியா! எனக்குக் கண் கொஞ்சம் வெள்ளெழுத்து. தெரியேல்லை”

1. மீணவியிடம் சென்னமகலந்த, உருக்கமுடைய அங்புடன் நடந் துகொள் ருதல். மீணவியின் மனம் கணவனின் அன்பிற்காக ஏங்குகின்றது. மென்மையையும், அவ்வகையான அங்பையும், இளகிய மனமுடனே புலப்படுத்தாமல் இருப்பது ஆண்களின் இடையே, இது வழக்கமாக இருக்கின்றது. வீட்டிற்கு வெளியே கணவன் பலமும், வலுவு முடையவனுக் கீருக்கவேண்டுமென்று விரும்பும் மீணவியர் வீட்டில் கணவன் காலடி எடுத்து வைத்தவுடனே, இன்முகம் காட்டி, மென்மையுடன் நடந்து கொள்ளுவதையும், இடையிடையே “உன் மீது எனக்கு கொள்ளோ ஆசை,” என்று கூறுவதையும், செயல் முறையில் அதனை விளக்குவதையும் மிகவும் விரும்புகின்றனர்.
2. மீணவிக்கு மரியாதை கொடுத்தல்: தாவி கழுத்தில் ஏறியவுடனே. “இனி தன் நடத்தையில் மரியாதை புலப்பட வேண்டியதில்லை. எடி என்று சொல்வதற்கும் என் மீணவி யாயிற் கேற, என்று நினைத்தோ, நினைக்காமலோ. கட்டிய பெண்மனியிடம், ஆடவன் அசிரத்தையும், அவமரியாதையும் காண்பிப்பதைப் பெண்கள் விரும்புவதில்லை. பிறரிடம் குறிப்பாக அந்தியப் பெண்மனிகளிடம் மிக மிக மரியாதை காட்டி ஒழுகும் கணவன், வீட்டில் பொருட்களை வீசி ஏற்றிது, அவை சிதறிக் கிடக்கும் படி விட்டாலோ, சுத்தமாகப் பொருட்களையும் வீட்டையும் வைப்பதில் அக்கறை காண்பிக்காவிட்டாலோ, அதாவது மீண்யாளின் இந்தப் பொறுப்புக்களையும் பொருட்டப்படுத்தாவிட்டால் யாருடைய மனம் தான் நோகாது? மீணவிக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, அவளுடைய உணர்ச்சிகளைப் பொருட்படுத்தி வாழுவது நந்தனவாளின் சட்டமையே ஆயினும் இதில் ஒரு விடயம் கவனிக்கப்படவேண்டும். தங்களை மெல்லியலார் என்று இப்பொழுது பலர் கருத்துமல், ஆண்களுக்கச் சரிநிகர் சமானமாக எண்ணிக்கொண்டு, உள் அந்தரங்கத்தில், கணவர் தங்களை மெல்லியல் ராகவே கருத வேண்டும் என்று பெண்மனிகள் என்னுவது எப்படி? இது சரிகானு? கணவர் தங்கள் வீடுகளில் இருக்கும் பொழுது, உரிமை கொண்டு அசிரத்தையுடன் பழுவது அவமரியாதையே ஆகும். ஆயினும் இந்த விடயத்தில் ரச ஜீயும், அழகுபடுத்துவதில் நாட்டமுடைய கலை வல்லவராகிய பெண்களுக்கு ஆண்கள் இலையன்று என்று டெண்மணிகளும் அறிவர். எனினும் திருமணத்திற்கு முன்னர் பெண்மனிகள் முன்பு, சுத்தமான மடிப்புக் கலையாத ஆடைகள் அணிந்து அலங்காரக் கணவராக விளங்கிப் பின்னர் இவற்றில் ஆர்வமும் உடையவராக இராமலூம், இசைவு படாமலூம் ஆண்கள் நடந்து கொண்டால், அது பெண்ணினத்தை வீடு களில் அவமதிப்பதே ஆகும். இது மன்னிக்க முடியாத குற்றம்

3. மனைவிசிடம் வீட்டில் தோழ மையுடன் கழகமாகப் பழகுதல்:- தோழமை ஆடவரிடம் காணப்படுவதில்லை என்றும், வேலை முடிந்து வீடு திரும்பிக் கலகல்ப்பாக இங்றி, மௌனத்தில் ஆழ்ந்து விடுகின் அனர் என்றும், உணவருந்தியதுமே, ஒன்று பிற ஆடவரின் கூட்டுறவை நாடுகின்றனர், அல்லது புத்தகங்கள் பத்திரிகைகளில் கண்ணேட்டமாகவே இருந்து கொண்டு, பேசப், பழக அதாகது சமூக ஶாகப் பழக மறுக்கின்றனர், என்றும் கூறுகின்றனர். பிறநடன் பழகும் பொழுது உற்சாகமுடன் காணப்படும் கணவர், வீட்டில் மௌனம் சாதித்து, அமைதியாக இருப்பதாக ஒரு சில பெண்கள் அவர்கள் பேரில் கூற்றும் சாட்டுகின்றனர். தாமஸ் கார்டி எழுதிய நாவல் ஒன்றில், பிரபல போசனசாலை ஒன்றில் உணவருந்தும் தம்பதிகளை, அவர்களுடைய மந்தமான, உற்சாகமற்ற பேச்சு வார்த்தைகளிலிருந்து மணமானவர்கள் என்று இனமறியக் கூடியதாயிருந்தது' என்று குறிப்பிடுகின்றார். எனவே சமூகமாகப் பழகும் சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிப்பகில், கணவன் மனைவி இருவருக்கும் பொறுப்பு உண்டு, என்று அறியும் பெண்மணிகள் அவ்வாறே அவர்வீட்டில் பழகாததென்ன என்று அறியும் வேண்டியதில்லையா?
4. மனைவின் தேவைகள் அறிதல்: சம்பாதித்து செலவழிப்பதோடு நின்று விடாமல், மனைவி என்ன வீரும்புகிறார், அவருடைய தேவை இவையே, என்று ஏற்கனவே அறிந்து, அதற்கேற்றப்படியே யாவும் செய்து, சிறப்பாக. அவருடைய பிறந்தநாள், திருமண ஆண்டு நிறைவு போன்ற, மற்றும் குடும்பத்தினரின் விசேட தினங்களை நினைவில் வைத்திருந்து, புதுப்பிடிவை, அன்றி வேறு பரிசுகளோ வழங்கக் கணவன் திட்டமிடாதிருந்தால், மனைவியின் மனம் நோகு கின்றது. இவற்றைத் திட்டமிட்டு யாவும் செய்து, தவறாது சிறப்பாக நிறைவேற்றினால், பரிசுகள் பெரும் விளை மதிப்புடையனவாக இரத்தபோதிலும், கணவரின் பொறுப்புணர்ச்சியைப் பற்றி மனைவி பெருமிதம் கொள்ளுகின்றார். தாங்கள் பெண்கள், தங்களைக் கணவர் அவ்வாறு கருதி முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும். என்ற விருப்பத்தையே இவ்வாறு பெண்கள் புலப்படுத்துகின்றனர். அன்றியும் ஆடவர் தங்களை வைத்துக் கொள்ளும் விதத்தைப்பொறுத்து, தங்கள் எண்ணங்களையும், தேவைகளையும், புலப்படுத்துவதே பெண்களின் ஆயற்காக்காதலால், கணவர்கள் மனைவியரின் பெண்மையாகிய தனித்தன்மையையும், சுபாவம், மனநிலை, அறிந்து வாழுவது மிகவும் பொருத்தமானதே. இந்தக் காரியங்களில் ஆண்கள் தவறுவது முறையன்று.
- (23ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆடை அணிகள், அலங்காரங்கள்யாவும்,

கணவனைக் கவருவதற்கே தவிர, கண்டவனையும்.....

“குயில் மொழி”

பாஸர் பகுதி.

குழந்தைகளுக்கு

கவிக் குயிலின்

செய்தி

(கவிக்குயில் சாரேஜினி தேவியார், தென்ஆப்பிரிக்காவி விருந்தபோது, அவர் குழந்தைகளுக்காக ஆற்றிய கொற்பொழிவு இது.)

இன்று நான் உலகிலேயே அதிகமாக நேசிக்கும் குழந்தைகளுக்கு உரையாற்றப் போகிறேன். அதில் உலகக் குழந்தைகளும் எண்க்குப் பிரியமானவர்களே! கருப்பு நிற இந்தியக் குழந்தைகள், வெள்ளை நிற ஆங்கிலக் குழந்தைகள், மஞ்சள் நிற சீனக் குழந்தைகள் மட்டுமல்ல, உலகின் எல்லா நாட்டுக் குழந்தைகளும் எனது அன்புக்குரியவர்கள் அவர்களை ஒன்றுக்கொ நான் நேசிக்கிறேன். குழந்தைப் பருவம் மாட்சிமொன்று அன்றையானது! அப் பருவம் சச்சரவும், நிறவேற்றுமையும், கலை வேற்றுமையும் அறியாதது எல்லாவித வேற்றுமைகளையும் கடந்து அன்புப் பாலமாக விளங்கும் குழந்தைகளே! உங்களுடன் நான் பேசப் போகிறேன்.

நான் ஏன் இவ்வளவு அதிகமாப் பேசுகிறேன்? ஏனென்றால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பாலஸ்தீனைவில் வாழ்ந்த ஒரு தெய்வீக மனிதர் “சிறு பிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வருவதற்கு இடங்கொடுங்கள், பசுலோக ராஜ்யம்

அவர்களுடையது” என்று கூறினார் இவ்வுலகிலேயே இயேசு பெருமான் ஒருவரே அறிஞர்கள், சோன்கள், வீரர்கள் அனைவர்க்கும் மேலாக குழந்தைகளை வைத்து சிறு பிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வருகிறதற்கு இடங்கொடுங்கள்” என்று கூறினார்

பரவோக ராஜ்யம் என்றால் என்ன? அது வானவெளிக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல, அது பாலசர்கள் களங்கமற்ற இதயமே ஆகும். முதியோரிடம் காணப்படக்கூடிய சண்டை சச்சரவு மனப்பான்மை குழந்தைகளிடம் காணப்படுவதில்லை. ஆனால் குழந்தைகள் சுயநலக்காரராக, பகைக்கிறவர்களாக வளர ஆரம்பித்தால் தேவ ராஜ்யத்தின் உரிமையை இழந்து விடுபவராக வார்கள். கடவுள் இந்தப் பூவுலகை எவ்வளவு அழகுடன் படைத்திருக்கிறார்! பல வண்ணைய் புந்தங்கும், பல வடிவப் புள்ளினங்களும், பல வகை விருட்சங்களும், மலர்களும்; என்றுகள் நீராவிகளும் இவ்வுலகை அழகு படுத்துகின்றன. இத்தனை அழகான உலகில், அழகிய சூழ்நித

வினாக்கள்

கள் அழகாக, அன்பாக வாழ வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறார் அவ்வாறு வாழ்பவர்களே அழியாத அழகுடைய மறுஉலகிற்கு உரியவராக முடியும். குழந்தைகள் தான் இன்றைய உலகில் அதன் அழகைக்காக்க முடியும். எப்படி? தங்கள் இதயத்தை எப்போதும் அன்பினாலும், இனிமையாலும் நிறைத்து வைத்திருப்பதாலும், பண்பற்ற வர்களைத் தமது அன்பினால் வெல்வதினாலும் சூழந்தைகள் உலகின் தேவதைகளாக முடியும்.

சூழந்தைகளை நேசிக்கும் கடவுள் அவர்களைத் தமது அன்பு ராஜ்யத்தின் மலர்களாக ஒளிக்குதிர்களாக கருதுகின்றார். அருமைப்

பாலகரே நீங்கள் எந்நாட்டவராயினும், அன்பினால் உலகைவெல்லூங்கள்! உலகம் முழுவதையும் நீங்கள் நேசிக்கக் கற்கும் போது அகிலமெங்கும் சமாதானமும், மகிழ்ச்சியும் பெருக முடியும்.

அன்பினால் உலகை வென்றிடுக!

[இப்படிப்பட்ட இளம் சமுதாயத்தினரின் உடல் நலன் கருதி, குயிலான து மாதமாதம் தனது இறக்கைகளில் இரண்டை அவர்களுக்காக ஒதுக்குகின்றார்கள்.]

அடுத்த தீபாவளி சிறப்பிதழில்,

“குசினிக்குள் இருந்து குழறும் குமரிகளின் குழறல் சமூகத்துக்கு எட்டிவிடுமா”?

விரபல எழுத்தாளர்
‘தமிழினி’ எழுதும்
குறுநாவல்

9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எத்தனை நாட்கள், நாங்கள் இருவரும் பயந்து, பயந்து மறைவாக நின்று பேசிக் கொள்ளலோம். நன் பர்கள் கண்டால் முடிந்ததே! இன்பழும், பழும் கலந்த உணர்வு காதல் ஒன்றுதானே! என்று ராசன் தத்துவம் பேசி என்னைத் தேற்றுவாரே!

நாங்கள் எத்தனை, எத்தனை இன்பக் கோட்டைகளைக் கட்டி எழுப்பி இருப்போம்.

எல்லாம் இன்று என் இரு மெஹியிக் கண்ணீர் காவியம் ஆயிற்றே இன்று கயிறு அறுந்து விட்டது. தோரணம் எங்கே? இதோ மாவிலை வாடி வதங்கி ..... ராணி தனது கைக்குட்டையை எடுத்து முகத்தை முடிக்கொண்டு குலுங்கிக், சூலுங்கி அழுதாள்.

சரி இனி ஆரம்பியுங்கள் குமில் உங்களுடைய பூரணமான சிறுக்கதையை ஆவலுடன் எதிர்நோக்குகின்றார்கள்.

7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அதோ கதவு திறக்கப் படுகின்றது. மக்கள் ஆரவாரித்து மகிழ் கின்றனர் தெய்வானை வந்து வள்ளியை அழைத்துச் செல்கின்றார். ஆனால் பொன்னியைப் பொறுத்தவரையில் இன்றுவரை மீண்டும் வந்து அழைக்க வில்லை... அழையாக வீட்டில் நுளைத்தால்...?

ஏதோ நடந்தது நடந்துவிட்டது. என்பதற்காக அவர்களைச் சமா தானமாக வாழுவைக்கத் துடித்த பொன்னியின் தந்தை அவளைக் கந்தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். ஆனால் அங்கே நடந்ததோ.....

பூக்கர்பமே வெடித்தது.

மக்களைப்பற்றி கூறிய அவச்சொல்லைப் பொறுக்காத பொன்னியின் தந்தை மீண்டுமியின் தந்தையைத் தாக்க சண்டை பயங்கரமாக மூண்டது...

முடிவு.....

மீண்டுமியின் தந்தை கொலை. பொன்னியின் தந்தைக்கு சிறை. பல குக்குக் காயம். அந்தக் குடும்பங்களுக்கான பிளவு பயங்கரமாக பிரிந்து இறுகியது. இன்றுவரை தீராத பகைதான் தொடர்ந்து எத்தனை சண்டை கள் எத்தனை தொல்லைகள்.

இன்பவாழ்வு கிடைக்கும் என்று ஒங்கிய பொன்னியின் பிஞ்ச உள்ளம் வேதனையாலும் வெறுப்பாலும் கக்கு நூரூக உடைந்து சிதறி யது. சீ... என்ன வாழ்வு.

“முருகா உன்னைப் போற்றும் இதே சனங்கள் என்னை என் இப்படித் தாற்றுகின்றார்கள் வள்ளியம்பையே உன்னைப்பார்த்துத்தான் என் வாழ்வை அழைத்தேன். எனக்கேன் இந்தசோதனை. உன்வழியில்...” நெஞ்சம் நெகிழிந்துருக கண்ணீர் சிந்திக் கதறினால் பொன்னி.

மக்கள் வாழ்த்து, பக்தர்கள் போற்ற பவனி தொடர்ந்தது. இங்கே கண்ணீர்நூடன் தனித்து நின்றான் பொன்னி.

(முற்றும்)

அன்று பஸ்சினுள் இவன்.....

சூரியன்

பெடியன் ஒரு தங்கல் கட்டி, “சிகிரெட் கூட்டுரையில் வைக்கமாட்டான். ஒரு கட்டம் நாட்டமிலை, இதுதான் பொடியனின் போட்டோ பெய்யன் கவுயனமே வேண்டாம் என்று இந்ததலை. உங்கலுமகவின்ற தலை காலம் பாருங்கோ இன்ன இடத்தில் ஒரு பிள்ளை இருக்காம் மனவையை வீசாரித்துப் பாரும் என்று தாய் மனுசி என்னட்டை ஏற்று சூரல் விடிக் கூடனே இணைத்து காலையில் முதல் வேஷ்யா வெளிக்கட்டிட தேன், பெடியன் சிமந்துபக்டரியில் தான் வேலை எழுந்ததுக்கட்டிட சம்பளம். உதகன் சானே, புழுக் குன்னு வீர நாயகரைத்துக்கண்ணிங்களே போகி விசாரி ததுப் பாருங்கோ. நான் எவ்வாதத்திக்கும் நாளைக்கு வாழவன்.

தரகர் போப்பில்லை,

மெந்தீர் கோவுக்க போலதற்காக சால் சென்னவினில் கட்டிடக்குந்த காலையிலை காலை தரகர் சீச வை வார்த்தைதூர் நாயகரைத்து நெஞ்சு திக்குத்து நெஞ்சுத்து நெஞ்சுத்து. காலும் சினிமா மராமா சாக என்று தொழில்குடன் கூற நித்திரித்தவரூக்கு, கால் கட்டு நடக்கப்போகின்றது. சிட்டுக்குருவி போல் பறந்து திரிந்தாலும் தனக்குக் கிடைக்க வேண்டியவன் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று

கற்பளையில் தன் சாதவைன் கண்டிருந்துள் அவன். கற்பளைக் காத யைன் குணநவன்களைத் தான் தரகர் சொல்லிவிட்டார். ஆனால் அழகனுயிருப்பானு? அழுகம் எண்மும் பள்ளம் பொருந்தியிருப்பது அருமை; சிந்தனை மற்றுல் படரபோட்டாவைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆலை ஏழ எப்படி யாரிடம் கேட்டு வார்த்தை என்ற படில் ஆலைக் கடுகு; உணர்வுக்கொ அடக்க மயாச்சுமை அவன் காதில், “தனு” என்ற தீகப்ப இரின் குரல் கேட்க, என்பப்பா; என்று துள்ளி ஹியுனா!

“தரகர் வந்திடப் போகும்மா போட்டோ தங்கிருக்கிறோ இந்தாம் பா”

பெண்ணையின் அணியாம், ராணுமது கேரிட மனசன் முகம் குங்குமக் குழம்பாக போட்டோவுடன் அறைக்கள் நெதவை அளசாமாக உறையையர் பாத்துப்போட்டோவைப் பார்க்குன. அந்த வைத்துண் செங்கிற மறையைந்த கூரம் அருளத்தை ஆட்கொள்வதுபோல, முகமுறைக்கத்தின் குதாகலம் குறைக்கு. இருங்டது, இவன்..... அன்று பலுமிழு..... மின்னும் உறுப்பார்த்தாள். இவனேதான்.

தரகர் பெடியன் ஒரு தங்கச்கட்டி என்றாரே. அப்படியாலுல்நான் கண்டது கனவா? இவன்

தான்! இவனே தான் குட்டையில் கல்விமுந்து குழம்புவது போல மனம் குழம்பியது. ராஜேஷ்கண்ணே மாதிரி அழகாகத்தானிருக்கிறான். அழகுமட்டும் போதுமா பண்பற்ற முறையில் நடப்பவனுக்கு அழகிருந்தென்ன?... பாம்பு கூட அழகாக ஆடுகின்றதே, அதற்காக அதைத் தாவியாக அணிந்து கொள்ள முடியுமா?

தனுஜா? தனுஜா? தோழி செலோசாலுவின் குரல் கேட்டவள் வெளியே எழுந்து வந்தாள்.

“மெட்னிக்குப் போவோம் வாடி என்றுவிட்டு இப்ப முகம் கூடக் கழுவாமல் இருக்கிறியே” என்றால் செலோ,

“நீ ஒரு இது! இப்ப ஒரு சிக்கலடி” என்று செலோவை அழைத்துச் சென்றவள் தரகர் வந்து போன கதையை ரகசியமாகச் சொன்னாள்.

‘கொங்கிராஜாலேசன்ஸ்’ அல் வியை மயக்க வந்த ஆணமுகங்மாசடி? நாடக பாணியில் நீட்டி முழுக்கினால் செலோ.

‘மெள்ளப் பேசடி இது தாண்டி போட்டோ’ என்று போட்டோவைக் கொடுத்தாள் தனு.

போட்டோவைப் பார்த்த செலோ “ஐஹ மை அண்ணி” என்று தனுவின் கையைப் பிடித்துக் குலுக்கினால்.

இன்றும் புரியாத தனு “என்டி இது புது உறவு உனக்கு

முன்னமே தெரியுமாடி?” உள்ளத் தில் தேங்கிய ஆவலெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துக் கேட்டாள்.

“திருமணமே புது உறவுதானடி. இவன் என் பெரியம்மாவின் மகனடி. தனு நீ கொடுத்து வைத் தவளடி, தனக்குப் பிடித்தவள் கிடைக்கும் வரை கல்யாணமே செய்வதில்லை என்றிருந்த விஸ்வா மித்திரன்.. எங்கேயடி உன்னைப் பார்த்தான். உன் வீட்டுக்கே ஆளை அனுப்பிவிட்டானே. எனக்கு ஒரு சொல்லுக்கூட சொல்லவில்லையே. எப்படி எனக்கு நீற் கல்யாணத் துக்கு முதல் வைக்க வேண்டும்” என்றால் இயல்பிலேயே வாயாடி யான செலோ.

“என்ன ஒரோயிடா அடிக்கு ஞெய் எனக்கு விருப்பபெற்றால் தான் உனக்கு ரீறீற் ஆனால்...”

“என்னடி ஆனால்? அண்ணை ஜைப்பிடி காவிட்டால் வேறு யாரை உனக்குப் பிடிக்கும்....? என் அண்ணை ஜைப்பற்றி நான் புகழ்வது நன்றாயில்லை. கல்யாணம் ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் என்று சொல்வார்களே ஆனால், உங்கள் இன்னு பேரெயும் எனக்கு நல்லாத தெரிந்தசால்த்தான் சொன்னேன். உன் விருப்பப்படி ஆனு நாங்க எப்பவும் கிணேசிதமாயிருக்க வேண்டுமே.”

“அது சரியடி எனக்கு விருப்ப மென்றால் போதுமோ. சீதணம் அது இது எல்லாம் சரிவர வேணுமே... மனதிலை மாறும் தனுவின் பதிலிது.

“ஏன்டி உன்னையும் கொடுத்து சீதணமும் கொடுக்க வேண்டு

மோ?'' என்று தோழியின் கண் எத்தைக் கிள்ளினால் சுலோ. “ஓரு பெண்ணை அவள் வாழ்நாள் முழு தும் வைத்துக் காப்பாற்றமுடியா தவனுக்கு கல்யாணம் ஒரு கேடா? இலட்சம் இலட்சமாக சீண தம் வாங்கி உள்ளத்து ஆசைகளைப் பணத் திலே புதைத்து விட்டு பணக்காரன் என்று பலிசாகத் திரிய வேண்டுமா? சீதணம் கொடுக்கும் வழக்கம் எப்படி உண்டானது என்று சீதணம். சீதணம் என்றலையும் இந்தப் பணப் பேய்களுக்குத் தெரியுமா?

“கொஞ்சம் நிறுத்தடி அப்பாவந்திடப் போரூர்” தனுவின் தடை உத்தரவினால் பிரசங்கத்தை நிறுத்திய சுலோ. “இது என்கொள்கைகள் இல்லையடி அன்னைன் வார்த்தைகள். உனக்கு விருப்பமென்றால் நீ என் அன்னி. இல்லாவிட்டால் என்றும் என் தோழி... இன்றைக்கு மெட்னி வேண்டாம் போட்டோவை வைத்து விட்டு படுத்துக்கொள்ளுடிட..... என்னடி’

போய்விட்டாள் சுலோ.

தனுவின் மனம் எப்படி இருக்குமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ. வெளியே பார்த்தவள் யாருமில்லை இன்று கண்டதும் போட்டோவை அப்படியே.....

“சுலோவின் பெரியம்மாவின் மகன்தானும் இவர்.” என்று தாயிடம் சொல்லியவள் மனதில் முன்னாலே இவரைத் தெரியுமோ என்று தாய் கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வதென்ற பதட்டம் ஏழு “எனக்கு இப்பதான் தெரியும்

சுலோதான் சொன்னால்” என்று படபடத்தாள்.

மகளின் மனதிலையுணர்ந்த தாய் முறுவலீத்தாள். “சரி அப்பாவிடம் சொல்கிறேன்” என்று சொல்லியவள் தன் இளைமக்காலத்தையும் நினைத்துக்கொண்டாள். ஒரேயொரு குழந்தை ஆனால் ஆசையை நிறைவேற்ற வேண்டியது தானே,

திருமணம் என்ற புனிதமான சடங்கு அன்று காலைதான் ரவியையும் தனுவையும் ஒன்றாகப்பிழைத்தது. இல்லறத்தின் நுழைவாசலை அடைந்தவர்கள். அது இனபமயமானதோ துன்பமயமானதோ என்றறிய ஆவலுடன் காத்திருந்தார்கள்.

விடிவிளக்கின் மங்கிய ஒளியில் தங்கச்சிலைபோல் ரவியுடன் பட்டும் படாமலும் ஒட்டியிருந்தாள் தனு

தனு! உள்ளத்து ஆசையெல்லாம் ஒன்று சேர ரவியின் குரல் ஒலித்தது.

ம...

பேசமாட்டாயா.

ம...

“மனதில் என்ன நினைக்கிறுய என்று சொல்லட்டுமா?”

ம...

“எல்லாவற்றிற்கும் தானு...”

ம...ம.....

தனு! பஸ்சினுள் அன்றைக்கு என்னைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டாய் என்று. எனக்கு அப்போதே தெரியும். பஸ்சினுள் நீ நின்று

(32x52x3.5 cm)

இருவர்;

“முன்பு எனக்கொரு ஆரு யிரக் காதலி இருந்தான்...”

மற்றவர்:

‘இப்ப அவள் எங்கே...?’,
இருவர்:

‘அவளை இப்ப நானே கவி யாணம் செய்து கொண் டேன்’

இங்கே
சிரிக்கை
வும்

பாக்டரி: (தொலைபேசியில்)

“நர்ஸ், இன்று என் வார்ட் டில் எத்தனை பேர் இறந்தார்கள்?”

நர்ஸ்: “இருவர் தான்”

பாக்டரி: என்ன? நான் மூன்று பேருக்கல்லவா மருந்து கொடுத்தேன்?”

நர்ஸ்: அந்த ஒருவரைத் தவிர மற்றவர்கள் மருந்து குடிக்க மறுத்திட்டார்கள்.”

பத்மன்: என் ன கணக்குக் கூட்டிப் பார்க்கிறீர்?

ஜியன்: ஓன்றுமில்லைப்பா எட்டுப் பாடமாக்கலோயும் கூட்டியும் பாஸ் மாக்கல் வருகுதோ என்று பார்க்கிறேன்.

இங்கே சிந்திக்கவும் !
இப்படத்தைப் பார்த்த 45விழாக்கும் உங்களுக்குத் தோன்றும் சிந்தனையைக் குயிலுக்கு எழுந் தனுப்புங்கள்

சிறந்த சிந்தனைக்குப் பரிசு உண்டு.

குயிலிருந்து கூவும்.....

இனுவை மண் [வரலாற்றுத் தொடர் கட்டுரை]

—இனுவையூர் சிதம்பர- திருச் செந்தநாதன்—

சிறப்புரை

செக்கச் சிவந்த மன், செழிப்பான நல்ல மன், வற்றுத வள முடைய மன், யாழ்குடா மத்தியிலைமைந்துள்ள சிறந்த மன், கற்றே ரையும் மற்றேரையும் கொண்ட மன், கலைகளுக்கோர் இருப்பிடமாய், சின்ன இந்தியா என அழைக்கப்படும், போற்றப்படும், புகழப்படும் பாங்கான மன், அன்று முதல் மதத்தையும் மொழியையும் போற்றி வளர்த்து தரணிக்கோர் எடுத்துக் காட்டாக தான் விளங்கும் எடுப்பான மன், அதுவே எங்கள் இனுவை மன்.

விரிந்து பரந்திருக்கும், மனற்பரப்பினைப் பார்க்கின்றேயும். எங்கும் ஒரே பச்சைப் பசேலென்று இருக்கின்றது. ஆனால் இடையே... சிவந்திருக்கும் மன் தெரிகின்றது. செழுமையான சிவப்பும், செழிப்பான நல்ல பச்சையும் எங்கும் காட்சி தரும் அருமையான மன்.

அளப்பரிய ஆற்றல் உள்ள, அளவற்ற வளமுள்ள, அமைதியான மன் எங்கள் இனுவில், எம் இனுவில், என் இனுவில் என்று நாம் பெருமைப்படும் புனித மன்.

அன்று முதல் இன்று வரை பல வளங்களுக்கும்; வசதிகளுக்கும் இணையில்லா ஊர் எங்கள் இனுவையூர்.

முதலாம் அத்தியாயம்- ஆரியரின் அரசு

கூரிய மதியோன் கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி

சீரிய குலத்தரான சிலமதரன்களை வீத்தும்

பாரிய காட்டங்கள் பண்டு வெழுப்பினால்தும்

ஆரியர் செங்குத் தேரச்சுஅரசியற் கடுமிட்டாலே.

(டானியால் யோன் எழுதிய யாழ்ப்பாண சுரித்திரத்தில்)

யாழ்ப்பாட்டியான பின்றாகவன் கேகவியோகவன பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் தாண்ய இந்த சேயாக தனித்து இந்த நிலைமையில் அதன் துன்பத்தைக் கண்டு சகிக்காத பொன்பற்றியூர் வேளாளன் “பாண்டி மழவன்” என்னும் பிரபு ஒருவர் யாழ்ப்பாணம் அரசின்றி தவிப்பது கண்டு மிகநெ துன்பம் கொண்டு ஓர் இராசகுமாரனை தேடிக் கண்டு பிடிப்பதற்காக மதுரைக்கு சென்று அங்கு இராஜ உத்தியோகத்திற்கேற்ற கல்வி கற்றுவந்த இராஜகுமாரர்களில் சிறந்தவனும் திசையுக்கிரசிங்க சோழ ராசாவின் மகன் சிங்கஷேதுவின் மருமகனுமாகிய சிங்கையாரியன் என்னும் ஆரிய குலத் தோன்றலைக் கண்டு யாழ்ப்பாணத்தின் நிலையையற்றித்து இவ்விடம் வந்து அரசுபுரியுமாறு வேண்டிக் கொண்டார்.

அந்த இராஜகுமாரன் சபவேளையிலே அஸ்திவாரமிட்டு நான்கு மதிலும் எழுப்பி அரண்மனை, சபாமண்டபம், நியாயமண்டபம், முதலியவற்றினை அமைப்பித்து மந்திரி பிரதானி முதலியோர்க்கு வேண்டிய மாளிகைகளை உண்டாக்கிவித்தும் யானைப்பந்தி குதிரைப் பந்திகளை செய்வித்து திலகவுதியென்னும் பாகமேதராய் ஆடம்பரத்துடன் அந்த னர் ஆசி கூற அதிக சந்தோஷத்துடன் கிரகப் பிரவேசங்கு செய்தனர் அதன் பின்பு ஒர் சுபதினத்திலே சிங்கை யாரியச் சக்கரவர்த்தி முடிகுட்டி அன்னதானமும், சொர்ணதானமும் முதலிய பலவைத் தானங்களையும் வழங்கி யாவரும் போற்றும் வண்ணம் அரசாட்சியினை சிறப்புடன் தொடக்கினார்.

இன்னும் தன் நகருக்கு பாதுகாப்பாய் கீழ்த்திசைக்கு வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோவிலையும், வடத்திசைக்கு சட்டெடநாத சுவாமி கோவில் தையல் நாயகியம்மை தென் திசைக்கு கயிலை விநாயகர் கோவிலையும் கட்டி மத்தியில் சந்தசவாமி கோவிலிற் திருப்பணியையும் முடிப்பித்துக் கும்பாபிஷேகம் முதலிய கிருத்தியங்களை செய்வித்து நித்திய ழசைக்கும் ஒழுங்கு செய்தான்.

“இலக்கிய சகாப்த ரண்ணாற் வெறுமூதாரமாண்டி னெல்லை யவர் பொலி மாலை மார்ப்பனம் புவனேஷ்வராகு நலமிகு யாழிப்பாணத்தினகரி கட்டுவித்து நல்லைக் குலவியகந்த வேட்டுக் கோவிலும்பு ரிவித்தானே”

இப்பாட்டின்படி சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தி நல்லூரைத் தலை நகராக்கியதும், சந்தசவாமி கோவில் கட்டப்பட்டதும் கி. பி. 950 வரையிலாம். இக் காலமே முதல் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் காலமாகப் பல வகையாகவும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது.

சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தி மனு நீதி வழுவாது செங் கேரல் செலுத்தி வருங்காலத்தில் குடிசனங் குறைந்த இந்நாட்டிலே அனைக் பிரசைகள் வாசன செய்ய வேண்டுமென விரும்பி மந்திரியாகிய புவரோகவாகு வடன் ஆலோசனை செய்து சில தமிழ் குடிகளை அனுப்பும்படி தமிழரசர்களுக்கு குடிதம் அனுப்பினார். அவர்சர்களும் சிங்கையாரியமன்னினது கேள்விக்கிசைந்து சில தமிழ் குடிகளையனுப்பினார்கள். அவர்களும் தங்கள் அடிமை குடிசைகளுடன் யாழிப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களை திருநெல்வேலி, மயினிட்டி, தெல்லிப்பாளை, பச்சிலைப்பள்ளி, புலோவி தொல்பூரம், கோயிலாக்கண்டி, இருபாளை, நெடுந்தீவு, பல்லவராயன்கட்டு, இனுவில் முதலிய இடங்களுக்கு அதிபதியாக்கினான்.

(மேற் குறிப்பிட்ட விடயங்கள் யாவும் வசாவிளான் வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய நூலான யாழிப்பாண வைபவ கொழுதியில் உள்ளன.)

(வளரும்)

தீபாவளிப் பரிசு

குயில் வாசக அன்பர்களுக்குத் தீபாவளிப் பரிசாக, அடுத்த இதழுடன் இலவச வெளியீடாக, வருகிறது

குயில் அளிக்கும் ‘மினிக்குயிலின்’ முழு நீள நகைச்சுவை நவீனம்.

வாழ்க்கையின் ரகசி.....

5. மனைவியிடம் நியாய புத்தி காணபித்தல்: கணவர் மட்டும் தாராள மாகச் செலவு செய்து கொண்டு, தங்கள் செலவிற்கு போதிய பணம் கொடுப்பதில்லை என்று பல பெண்கள் கூறுகின்றனர். சில ஆடவர்கள் பெண்கள் நல்ல உணவு தயாரிப்பதில்லை. வீட்டை அழகாக வைத்திருப்பதில்லை, என்றெல்லாம் போதிய பணம் தரா மலே இருந்து கொண்டு குறை கூறுவதாக மனதில் எண்ணி, விசார மடைகிருர்களாம். வீட்டின் தலைவர்கள், தாம் என்ற முறையில் ஆண்கள் பெண்களை இரண்டாந்தரப் பிறவிகள் போல எண்ணி நடத்துவதாகவும், இது தன்னிச்சையான போக்கு என்றும் அவர்கள் கூறிக் குறைப்படுகின்றனர். இதில் ஒரளவு உண்மை இருப்ப தாக்க கருத இடம் இருக்கின்றது. அத்தகைய நிலை இருந்தால் அதைச் சீரபடுத்த வேண்டியது ஆடவரின் கடமை.
6. மனைவியிடம் விசுவாசமுடைய நடத்தை: வீட்டில் அல்லது வெளியில் பலருடன் இருக்கும் பொழுது, கணவர் என்னை எந்தேராமும் பரி காசம் செய்து, என் முட்டாள்தனமானவை இவை, என்று காண பித்து, என்னைத் தாழ்வு படுத்த முயற்சிக்கின்றார். இவ்வாறு செய்வது வீட்டாரிடம் அவர் விசுவாசமுடன் நடந்து கொள்வது ஆராய் என்று கூறிச் சில பெண்கள் மனம் வருந்துகின்றனர். பின் ஜோகள் முன்பாகத் தன்னைக் கணவர் என்றும் குறை கூறுவதாக ஒரு சிலர் கூறுகின்றனர்.
- சாதாரணமாக, ஆண்கள் பெண்களை விட அதிகமான உடல் வண்ணமூடும், பண வசதியும் உடையவர்களாய், சமுதாயத்தில் சக்தியுடனே இயங்குபவர்களாக விளங்கும் பொழுது, கணவர் தன்னை மதித்து, உயர்வாக எண்ணி நடத்துகிறார் என்று கூற விரும்புவது பெண்களின் இயற்கை, அங்களம் இருக்கக் கணவன் மேற் கூறியவாறு செய்வது, பெண்ணுக்கு துன்பமும் அவச்சிப்பும் செய்வதாகும். இது விசுவாசமற்ற நடத்தையே,
7. மனைவியிடம் மெய்யுரத்தல்: எந்த ஒரு மனையானும், கணவன் தன்னிடம் பொய்யுரைப்பதாக அறிந்த மாத்திரத்தில் கற்பாறு காப்பிற்கே ஆபத்து உண்டானதாகவே அறிவாள். விரைவில் அவர் எங்கே செல்லுகின்றார், என்ன செய்கின்றார், யாகாக் காணபார் என்று நினைக்கவும், தான் கூட இராத போது, வேறு பெண்ணை அவர் நாடுவார் என்று யூகிக்கவும். இத்தகைய நடத்தை இடமளிக்கும், திரு வணம் போன்ற ஓர் உறவு, நன்முறையில் செயல்படுவதற்கு, மெய்மையும் சத்தியமுடைய தொடர்புகளே, மனைவிக்கும் கணவனுக்கும் இடையில் இந்துவா வேண்டும்.

“குழுறாம் எரிமலையும், கொந்த விக்கும் கடலும் அடங்கும் அடங்காறு - அகங்காரம் பிடித்தவரின் ஆணவச் செங்கு.”

“குயில் மொழி”

இருபதாம் நூற்றுண்டில் சோதிடக் கலை

— வா. நடராசா—

விஞ்ஞானம் வளர்ந்து வியா
பித்திருக்கும் இந்த இருபதாம் நூற்
ஞ்சில் மெய்ஞானம், நாகரிகம்
எனப்படும் சூரியனியிற்கிக்கி, சின்ன
பின்ன மாகிக் கொண்டிருக்கும் இந்
நிலையில் மனிதனுக்குப் பண்ணையை
நூல்களை, வரலாறுகளைப் படிப்
பதற்கோ, ஆராய்வதற்கோ அன்றிப்
பாதுகாப்பதற்கோ போதிய
நேரமில்லை, கவனமில்லை, நடவடிக்கை
மில்லை. மனமுயில்லை.

இது இப்படியிருக்க, நம் து
பழம்பெரும் கலாச்சாரம், பண்பாடு
போன்றவற்றை இன்றும் கொண்டிருக்கிறதோது, சமூகத்தில் பரவலாக உல
ாவி வரும் மதுகருமார்கள் சன்
நியாசிகள், ஏரலாறு கூறும் பெரியார்கள், சமூகச் சமயத் தொண்டர்கள் போன்றவர்களைக் கண்டதும் முகம் களித்து, வெறுத்து நோக்கும் இன்றைய உலகமா சோதிடக்கைத்தைப் பற்றங்கிறதோ அருமையான போதிரது? போற்றிப் பாதுகாக்கப் போதிரது?

இன்று சோதிடம் வரும் பாலான மாணிடர்களுக்கு உதவியாக இருப்பதில்லை. பெரும் உபத்திரவகாகவே இருக்கின்றது.

ஆம் தெரு ஓரங்கள், பஸ்திலையங்கள் மற்றும் பொது இடங்கள் போன்றவற்றில் மட்டுமல்ல விடுகைத்தேடியும் கூட்டம் கூட்டமாக சிறியோர் முதல் பெரியவர்கள் வரை திரிகின்றனர். இவர்களிற்

பெரும்பாலோர் இந்தியர்களே. இவர்கள் சோதிடக் கலையைக் கட்டியத்தின் பேரில், வேறு வழி இல்லை என்ற நிலையில் ஒரு சிற்ய முறையிலோ, பரப்பரை வாயிலாகவே கற்றுக் கொண்டு, தமது வையிக்கையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டி இருக்கின்றனர். சோதிடம் காறுவதால், அவர்களுக்குச் சோற்றுக்கு வழி ஏற்படுகின்றது. ஆகவே அவர்கள் நோக்கம் பெரும்பாலும் பல்தூதப் பெற்றுக் கொள்வதேயே தவிர பகுதி விட்டு உண்ணம் யான சோதிடத்தைக் கூறுவதிலே அல்ல.

சோதிடக் கலையை ஜீயம் திரியுக்க கற்காது, ஏதோ சிலவற்றை எடுக்களிலும், பெரியோர்களிடம் இருந்தும் அறிந்து கொண்டு விழைப்பைத் தேடிப் புறப்பட்டு இடத்திற்குத்தக்க மாதிரிச் சோதிடத்தைக் கூறிக் கொள்ளுகின்றார்கள். இதன் காரணமாகப் பொது மக்கள் சிலர்களுக்கமடக்கும், பாதகமாகவும் சோதிடத்தைக் கூறுக்கேட்டு ஆளுக்கொரு விதமாகச் சோதிடத்தை வைத் தோகுகின்றார்கள். அந்தப்பாலூண்டவானே இல்லை என்று வாகாடும் சிவர் இருக்கும் போது, சோதிடமே பொய் என்று கூறும் பலர் இருப்பதில் வியப்பில்லைத்தானே!

காலத்தின் போக்கில் தூக்கடிந்த வரலாற்றுச் சுல்தானத் துடைத்து, நோக்கும் போது எத்

தண்யோ அரிய, பெரிய உண்மை கள் அறியக் கிடக்கின்றன.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அந்த ஆண்டவன், ஆண்மாக்களின் பொருட்டு அருளிச் செய்த நான்கு வேதங்களின் அப்கமாக உள்ள, ஆறு சாத்திரங்களில் சோதிடமும் ஒன்றாகும் என்றால் இன்று தலை வளர்த்து, உடை குறைத்து நிற்கும் இன்றைய சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டு விடுமா?

விஞ்ஞானத்தை கற்றுத் தேர் தவனுக்கு இலக்கியத்தில் நாட்டம் இருக்குமா? அன்று இராமாயணத் தில் புட்பகவிமான மொன்று இருந்ததென்று கூறினால் ஏற்றுக் கொள்ளுவானா? குரியகாந்தக் கல்லீப் பற்றி திருவருட்பயன் வலியுறுத்துகின்றதென்றால் நம்புவானா? இலக்கியத்தில் ஓரளவு நாட்டமுள்ளவன் அல்லது சிறிது படித்தவன் இந்த உண்மைகளை ஆராய்ந்து அறிய முற்படுவான். மற்ற வன் ..ஓ! எல்லாம் பொய்..” என்று அங்கலாய்ப்பான்.

கணிதத்தை ஓரளவு படித்தவன் மனதாலேயே பெரும் கணக்குகளுக்கு விடையைப் பகுத்தறிந்து கூறிவிடுவான். எட்டை ஏழாற் பெருக்கினால் விடை ஐம்பத்தாறு என்று கூறிவிடுவான். அந்த விடை உண்மையானதே. எட்டை ஆறுட்பெருக்கினால் உண்மையான விடை வரப்போவதில்லை.

அதே போல சோதிடனும் ஒரு வன் பூமியில்பிறந்தபோது பன்னிரு இராசிகளில் நிற்கும் கிரகங்களின் நிலைகளைக் கணக்கிட்டு அதன் வழியாக பல உண்மைகளைக் கூறுவான். ஆனால் பிறந்தபோது இருக்கும் மூலதாரங்கள் தவறாக இருப்பின் சோதிடனும் உண்மையான

பலன்களைக் கூறமுடியாது. அவர்கூறுவது சரியாக இருக்குமா? என்று ஆராய்து பார்க்க எமக்குச் சோதிடத்தில் போதிய அடிப்படை அறிவு இருப்பதில்லை. ஆகவே சோதிடனும் ஏதோ கிலவற்றைக் கூறிவிடுகின்றன. நம்பினாலும் சரி நம்பாவிட்டாலும் சரி, அவனுக்கு வேண்டியது பணம்.

ஆனால் கடவுள் அருளிச்செய்த இந்தச் சோதிடக் கலையை ஒரு தெய்வீகமாகப் போற்றி நன்கு கற்றவன் என்றும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் நின்று உண்மையையே கூறுவான்.

நம்மவர்களிற் பலர் சேதிடக் கலையை ஒய்வு நேரங்களிற் பொழுது போக்காக நன்கு கற்று ஆராய்ந்து, பகுத்தறிந்து கூறுகின்றார்கள் சோதிடமும், கலை, விஞ்ஞானம் போன்று இயற்கையோடு ஒட்டு உண்மையையே கூறுகின்றன. என்பதை உணர்ந்து இந்தத் தெய்வீகமான புராதனப், புனிதக் கலைக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுத்து வளர்த்து வர பெரியோர்கள் முன் வரவேண்டும். இந்நாற்றுண்டிலே எக்தணியோ புதிய, புதிய கலை விழுறைகள், பாடங்கள் போதிக்கப்படுகின்றன. அவற்றேருடு சோதிடத்தையுக் கொதித்து, அதன் பெருமையை, தூய்மையை, உண்மையை உலகத்திற்கு அறியத் தசவேண்டும்.

மனிதன் உடைகள் விடயத்திலும், பண்பு போன்ற வற்றிலும், ஆதிகாலத்தை எட்டி விடத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்நேரத்தில் ஆதிகாலக் கலைக்கும், கலாச்சாரங்களுக்கும், வரலாறுகளுக்கும் பெரும் காப்பியங்களுக்கும் இடம் வித்தாலென்ன?

★ குயில் சூவும் சோலையிலே ★

இன்று நம்மில் பலர், நமது தமிழ் மொழியைப் பேசவோ அன்றிப் படிக்கவோ. வெட்கப்படுகின்றார்கள். ஆனால் எமக்கு அன்னிய தேசமான ஜோப்பாவைச் சேர்ந்த கலாநிதி ஐ. யூ. போப் என்ற பாதிரியார் “தமிழ் மொழி வேறெந்த மொழிக்கும் இறிந்த மொழி அல்ல” என்று கூறி இருப்பதோடு. தமது கல்லறையின் மீது “இங்கே தமிழ் மாணவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்,” என்று பொறிக்கும் வண்ணம் விருப்பு முறி எழுதி வைத்திருந்தார். இதைப் பார்க்கும் போது அன்னியருக்குள்ள தமிழ்ப்பற்றும், பாசமும் சொந்தக்காரர்களான நம்மவருக்கு இல்லை எனத் தோன்றுகிறதல்லவா?

★ நீ உலகத்திற்குச் செய்யக் கூடிய மாபெருந் தொண்டு, நீ என்றும் நல்வனுக் வாழ்வதே!

★ கடவுளைக் குறிக்கும் ஆங்கிலச் சொல், வாக்கியத்தில் எங்கு வந்தாலும், பெரிய எழுத்தில் எழுத வேண்டுமென்று விதி வகுத்த மனிதன் தன்னைக் குறிக்கும் தன்மை ஒருமைச் சொல்லையும் வாக்கியத்தில் எங்கு வந்தாலும் பெரிய எழுத்தில் எழுத வேண்டுமென்று வகுத்துக் கொண்டான். இதை நினைக்க, நினைக்க.....

★ கிழே கிடப்பது கோடி பொன்னேயானதும், அதனை எடுக்க வேண்டுமானால் குனியத்தான் வேண்டும். உனது மனைவி, நீ வீட்டுக்குப் போனதும் உன்னை அன்போடு வரவேற்று, உனது பசியை அறிந்து உணவு தந்து, உன்னை என்றும் கவலை இல்லாமற் குடும்பத்தின் கமை தெரியாமல் காப்பாற்றுபவளாக இருந்தாற் போதும்.

★ உழைக்க முடியாதவனை மனிக்க வேண்டும். உழைக்க மறுப்ப வனை மனிக்கக்கூடாது.

Kannai Jayach

அறிவற்ற புரம்!

பகுத்தறிவற்ற பறவை!

| ணபற்ற | னிதன்!

“தமிழினி”

கோடை வெயில் தன்பாட்டிற்குக் கொழுத்திக் கொண்டிருந்தது. சாந்தியின் உடலும் உள்ளும் பிசுபிசுத்துப் புழுங்கிக் கொண்டிருந்தன.

பல கிளைகளை விட்டு விசாலமாக ஒங்கி வளர்ந்திருந்த வேப்பமரத்தின் இலைகள், வீசிக் கொண்டிருந்த வரண்ட இலேசான காற்றில் வேண்டா வெறுப்பாக ஆடிக் கொண்டிருந்தன. அதே போல சாந்தியின் நீட்டப்பட்டிருந்த கால்கள் அங்குமிங்குமாக மெதுவாக ஆடிக்கொண்டிருக்க, அதன் மீது கிடந்த பிள்ளை தூங்கிக் கொண்டிருந்தது.

ஓ.... அதுதான் எவ்வளவு பெரிய மரம்? எத்தனை கொப்புக்கள்! எவ்வளவு பெரிய இடத்திற்கு நிழலைக் கொடுக்கிறது! அந்த நிழலீன் குளிர்ச்சியில் அமைதி காணும் ஜீவராசிகள் தான் எத்தனை! எங்கடைகோழி எண்டில்லை அடுத்த

வீட்டுக் கோழி எண்டில்லை, எல்லாம் உதுக்குக்கீழைதானே எந்த நேரமும்... உந்தச் சந்தையாலை போகும் பெண்டுகள் எல்லாம் ஒரு ஐந்துநிமிசம் தன்னிலும் கடகங்களை இருக்கிவைச்சுப்போட்டு உந்த நிழலை இருக்காட்டி அவைக்கும் பொச்சந்திராது. காகம், புரு, கிளி, குரு விகள்... இன்னும் எத்தனை பறவைகள் வாறது உந்தப் பறவைசஞ்சுகள்லாம் வேப்பமரம் நிழலை மட்டுமில்லை, பழங்களையும் எல்லை குடுத்து... ஓம் இருக்க இடமும், உண்ண உணவும் குடுத்து... ஒரு தாயைத் தேப்பளை பிள்ளைகளை பராமரிக்கிறது போல.....ம...

என்றை அவரும் இருக்கிற ரே.....’’ ஒரு நீண்ட பெருமுச்ச சாந்தியின் சுருங்கிய அடிவயிற்றி விருந்து கிளம்பியது. ‘நடந்தது நடந்து போச்ச, இனி என்ன செய்யிறது, என்று கூறுவது போலி ருந்தது அப் பெருமுச்ச.

சாந்தியின் மடியில் படுத்திருந்த அழந்தை சிறிது அசைந்து படுத்தது அவனது வயிற்றிலும் ஒரு சிறு அசைவு. இல்லை சிறு துடிப்புத்தான் அது. ஒ... சாந்தி மாசமாக இருக்கிறான்ஸ்லவா?

வேப்ப ஏரத்தில் இலயித்திருந்த சாந்தியின் பார்வை எதேச்சையாக ஒரு காகக்கூட்டை நோக்கியது. அந்தக் கூட்டிலே ஒரு காகம் தன் குஞ்சுகளுக்கு இரை ஊட்டிக் கொண்டிருந்தது.

“ஐயோ! உந்தக் காகத்திற்கு உள்ள அறிவு இந்த மனிசனுக்கு இல்லாமற் போச்கே!

காகம், வேம்பு செய்யிறதிலை கொஞ்சமென்டாலும் இந்தாள் செய்யுதே!

அதுகளுக்கு இருக்கிற பாச உணர்வு, கடமை உணர்ச்சி கூட இவருக்கு இல்லையே! நான் என்ன செய்ய? பெண்... ஏதாவது வேலை வெட்டி செய்ய வெளிக்கிட்டாலும் ஊர் உலகம் சம்மா விடுமே? பரம்பரையை இழுத்து வைச்சுப்பழி சொல்லுமே! எத்தனை இரவு கள் உவரை எதிர்பார்த்து எதிர் பார்த்து வாசல் படியிலை நின்டு தூங்கி இருப்பன்.

சொ...! வாழ்க்கையே கஷ்டமானதுதான்.... துன்பமே என்னெண்டு தெரியாமல் வளர்ந்தேன். இப்ப துன்பத்திலை கிடந்து உழலு கிறன். ஒ... ஒரு வேலை குமாரைக் கட்டி இருந்தால்...என்ற வாழ்க்கை நன்றாக இருந்திருக்குமோ... என்னுடைய அம்மா, அப்பாவும்

நான் நல்லாயிருக்க வேணும் எண்டு நினைத்து படித்தவர், பண்புள்ளவர், பணக்காரர் எண்டு உவரை எனக்குக் கட்டி வைத்தினம். அந்தாளோ எல்லாத்தையும் வித்துச் சுட்டுக் குடித்து, வெறித்து வேலையையும் இழந்து இப்ப கடன் வாங்கிக் குடிச்சுக் கொண்டு திரியுது. ம்... என்றை கு மா ரு கு கு அவ்வளவு படிப்பில்லைத்தான், பணம் இல்லைத்தான் ஆனால் பணபிருக்கிறது. பெரிய வேலை இல்லைத்தான், ஆனால் பெரிய மனசிருக்கிறது. எங்கடைகாதலுக்கு குறுக்க நின்ட பெற்றே ரும் இன்டைக்கில்லை. அவை இருந்து என்னுடைய சீரழிவைப் பார்த்திருந்தால் ஒருவேலை தாம் செய்த பிழையை நினைத்துக் கண்ணீர் விட்டிருப்பார்களோ? என்ன வோ? அவர்களையும் நான் பிழை சொல்ல மாட்டன். எந்தத் தாய் தந்தை தன்னுடைய பிளை நல்லாயிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பாயினம்?

என்றை குமார்.. ஒ.. அவர்தான் எவ்வளவு வடிவானவர். எந்தத் துன்பமும் அவர் முகத்தைப் பார்த்ததும் பறந்து போகுமே? சிரிக்கக் சிரிக்கப் பேசுவாரே! எல்லாம் நேற்றுப் போவிருக்கிறது. எவ்வளவு நாளாப் போச்ச. முதல் குழந்தைக்கு உவர் தன்றை தேப்பன்றை பெயரை வைக்கப் போறனெண்டு சொல்லி முருகையா எண்டு வைத்தார். அடுத்தது பெட்டையாப் போச்சது. இப்ப வயித்துக்குள்ளை கிடக்கிறது பெடியன் எண்டால் எப்பிடியெண்டாலும் நான் உவரோடை சண்டை பிடிச்ச என்றை குமாரின்றை பெயர்தான் வைக்கி

றது...ம்! எனக்கு உந்தாள் புருசனு வாச்சுதே! ஜயோ? குமார் எங்க டை மணக்கோட்டை எல்லாம் வீணைப் போச்சே! ஒரு நாள்,

“குமார், என்னை நீங்கள் ஏமாற்ற மாட்டார்கள் தானே?” என்று நான் கேட்க, “நீ இல்லாமல் எனக்கு ஒரு வாழ்வே இல்லை. கட்டினால் உன்னைத்தான் இல்லையென்டால் திருமணத்தையே நினைக்க மாட்டன்” என்று குமார் சொல்ல நானே ‘‘எல்லா ஆண்களும் இப்பிடித்தான் முதலில் சொல்லுறவு... பிறகு...’’ என்று கூறிச்சிரிக்க குமார் என்னை ஜயோ! இப்ப என்றை கு மார் அநாதரவாய் பித்துப் பிடித்து அலைந்து திரிகின்றாமே! நான் இல்லாமல் தனக்கு வாழ்வில்லை என்றாரே! எவ்வளவு சாதாரணமகச் சொன்னார். இன்று என்னென்ன துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றாரோ? ஜயோ குமார்! இந்த உலகத்தில் எல்லா ஆண்களும் உங்களைப் போல இருந்தால் அப்ளைகள் ஆயிரமாயிர மாகத் தோன்ற மாட்டார்களே! சி! என்னைய் போன்ற வஞ்சிகள் ஏமாற்றுக்காரிகளும் இருப்பார்கள் தானே... என்றை குமார், என்னை மன்னித்து விடுங்கள். அடுத்த பிறவி என்றென்று இருந்தால் அதிலையா வது நாம் இருவரும்... அடுத்த பிறவி யா? சி... உது வெறும் வார்த்தை ஜாலம் தான். இனியா வது பிறவியாவது. கடவுளே நான் என்ன செய்ய... குமார்...’’ என்று மனம் புழங்கிக் கொண்டிருந்த சாந்தி கைகளில் ஏதோ தட்டுப் படவே திடுக்கிட்டாள். ‘‘ஓ கைகளில் தட்டுப்பட்டது தாவியல்லவா? கொடியைத்தான் உவர் பறித்து

அடைவ வைத்து விட்டாரே. ம். நான்... நான்... இப்ப ஒருவருக்கு மஜைவி, மூன்றுவது பிள்ளைக்கும் தாயாகப் போகிறேன் குடிகாரனே குடிகேடனே அவர் என்றை புருசன் அவருக்கு நான் துரோகம் செய்ய வாமோ? கூடாது. நான் ஒரு தமிழ் தாயின் வாரிசு. எனக்கும் பிள்ளைகள் உண்டு. பிறிதொருவனைப் பற்றி நான் நினைப்பதே மாபெரும் தவறு. இதுதான் என்று இருந்தால் அதை மாற்ற யாரால், என்ன செய்ய முடியும். என்றை புருஷன் நல்ல யிருக்க வேண்டும். கடவுளே! என்று எண்ணிக்கொண்டு தனது கழுத்தில் கட்டியிருந்த கயிற்றில் தாங்கிக் கொண்டிருந்த தாவியை எடுத்துக் கண்களில் ஒற்றிக் கொள்ளும் போது, சற்றுத் தள்ளி பசியால் வாடி, வதங்கி அழுதழுது களைத்துத் தரையிலே படுத்திருந்த மூன்று வயதுப்பையன் முருகையன் எழுந்து தாயருகே வந்து, ‘‘அம்மா பசிக்குது.....’’ என்று மீண்டும் கேவத் தொடங்கினான். ‘‘பொறு மேஜை, இன்னும் கொஞ்ச நேரத் திலை அப்பா வந்திடுவார். பிள்ளைக்கு நிறையச் சாப்பாடெல்லாம் கொண்டருவார்’’ என்று ஒட்டி உலர்ந்திருந்த நாக்கை எச்சில் படுத்திக் கொண்டு சாந்தி கூறினாள்.

‘‘போம்மா நேத்தைக்கும் உப பிடித்தானே சொன்னன்... கடை சியில் அப்பா வெறுமைனதானே வந்தவர்...’’ என்று ஊத்தை பிடித் திருந்த வெறும் பிஞ்சுக் கரங்களை விரித்துக் காட்டினான். ‘‘இல்லை அப்பு. நான் அப்போதை கோயி மூக்குப் போனாலெனல்லே. அங்கை இருக்கிற சாமியிட்டை உள்ளரை

அப்பா உணக்கு நீலறை சாப்பாடு கெ ண்டு வரவேண்ணும் என்டு கும் பிட்டு விட்டு வந்தனன். கட்டாயம் அப்பா கொண்டருவா பாரன்...” என்று பொங்கி வந்த அழுகையைப் பலவந்தமாக அடக்கிக் கொண்டு சாந்தி கூறினான்.

“தங்கச்சிப் பாப்பாவைப் பார்த்துக் கொள், கோயிலுக்குப் போட்டு வாறன்” என்று முருகையனிடம் கூறிவிட்டு மனதிலும் மதியிலும் சுமையைச் சுற்று கொண்டு அயல்வீருந்ததாக சென்று கடன் கேட்டறும், அவர்கள் வழக்கம் போலக் கைவிரித்துமல்லாமல் கண்டபடி அவள் கணவனைப் பேசியதும் பைய னுக்குத் தெரியவா போகிறது? அதுவும் அந்தக் கீனிக்கட்டி ஆச்சி “பெத்த பிள்ளைக்குக் கஞ்சி ஊதுது வக்கில்லை. இந்த லட்சணத்தில் வருசம் ஒரு பிள்ளை...” என்று என்ன மாகச் சொன்னதும் சாந்தி அழுத படி ஒடிவந்து மேல்முக்கை கீழ்முக்கை வாங்க களைத்து விழுந்ததும் கூட பையனுக்குப் புரியுமா? என்ன?

“அம்மா! அப்பா என்னென்ன கொண்டருவரெனை?” என்று ஆவ அடன் சாந்தியின் மோவாயைக் கைகளால் திருப்பிக் கேட்டான்.

“இடியப்பம், வடை, இலட்டு முறுக்கு.....” என்று கூறியவளைப் பையன் தடுத்து “அம்மா இலட்டா! அது எப்படி இருக்கும்? பெரி சாயிருக்குமா? அம்மா? எனக்குச் சரியான பசியம்மா? எத்தினை இலட்டுக் கொண்டுவராரோ? தெரியேல்லை” என்று கேட்டான்.

“வெள்ளையாய் உருண்டையாய் இருக்கும். கீனி போட்டது நல்

லாயினிக்கும்” இலட்டின் கைவில் ஒருகணம் தடுமாறினான் சாந்தி.

“அம்மா! எல்லா இடியப்பத் தையும் எனக்குத்தரவேண்ணும். நீ ஒண்டும் தின்னப்படாது. எனக்கு நல்லாப் பசிக்குது” என்றுன் முருகையன்.

“இல்லைமேனை, நீ திண்டு மிச்சம் விட்டால் நான் தின்னிறன்” என்றுள் சாந்தி. அவளுக்கும் பசி சுண்டியிமுத்தது.

“நான் மிச்சம் விட்டால் தானே..... நீ நேத்தைக்குப்போலை பச்சத்தன்னியைக் குடியம்மா..... என்னம்மா இன்னும் அப்பா வரேல்லை.....” என்று ஏக்கத்துடன் படலையை நோக்கினான்.

“இப்பவந்திடுவார், நீ போய் படு” என்று சாந்தி கூற முருகையன். இலட்டின் இனிமையைக் கற்பனையில் ருசித்துக் கொண்டு மறுபடியும் தரையில் முடங்கிக் கொண்டான்.

“இலட்டு நல்லாய்த்தான் தானிருக்கும்...” சாந்தியின் வாயிலும் நீருறியதுபெற்ற வயிறு, வெறும்வயிறு பற்றி ஏற்நத் போதிலும் அவளும் ஒரு பெண்தானே! பசி உணர்ச்சி அவளுக்கு மட்டுமல்லையா? அதுவும் அவள் கர்ப்பினி பசி, பாச உணர்ச்சிகள் அலை மோதப்பித்துப் பிடித்த நிலையில் பேதை சாந்தி புலம்பினான்

“முன்பு நான் சின்னப்பிள்ளையாக இருக்கேக்கை, சோறு சாப்பிட வேணுமெண்டால் அம்மா எனக்கு இலட்டுத் தரவேண்ணும், இல்லையெண்டால் சாய்பிட மாட்டன்.

பிள்ளை பிடிக்கிற கிழவன் வாரு னெண்டு பயப்பிடுத்தினாலும் சாப் பிட மாட்டன். ஆனால் இலட்டுத் தந்ததும் முழுச்சோறையும் வயிறு முட்டச் சாப்பிட்டு விட்டுக் கடை சியா வைச்சிருந்து இலட்டைத் தின்னுவன்... இப்ப... சோத்துக் கே.....' சாந்தியின் கண்களிலிருந்து கு கண்ணீர் பிரவகித்துப் பெருகி மடியில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தையின் வதனத்தில் பட்டுத் தெறித்தது.

குழந்தை தூக்கத்தில் சிரித்தது.

"நரி வெருட்டுது போலே. குழந்தையாயிருந்தால் எவ்வளவு நல்லது" சாந்தி சேலைத் தலைப்பை ஏடுத்துக் கண்ணீரை ஒத்தினால்.

"ம... இந்தச் சேலையிலே எத் தனை பீத்தல்கள். தோய்த்துத் தோய்த்துச் சக்காப் போக்கு. அம்மா வோடை இருக்கேக்கை, ஒரு நாள் பவானியினரை கவியாணவிட்டுக் குப் புறப்பட்டபோது உடுத்திருந்து சேலை கோப்பித்துளி பட்டு விட்ட தெண்டு வெரூரு புதுச் சேலை வாங்கித் தந்தவர் எங்கடை அப்பா... இன்று நான் உடுக்க நல்ல ஒரு சேலை இல்லாமல்....." சாந்தி விம்மினால்.

வாசல் தகரப் படலை திறக்கும் சுத்தம் கேட்டது. சாந்தியின் கணவன் குணம் தள்ளாடியுவாறு வந்து கொண்டிருந்தான்.

வேப்ப மரத்தை நேருக்கி காகம் ஒன்று பறந்து வந்து கூட்டை அடைந்து தன் அவகால் கொண்டு வந்த தின்பண்டத்தை கூட்டிலிருந்த குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டியது. உணவு கிடைத்த மகிழ்ச்சியால் கூட்டிலிருந்த காகம் குஞ்சுகள் கத்து மகிழ்ந்தன.

ஆனால் வீட்டிலிருந்த இந்த மனிதக் குஞ்சுகளோ? உணவு கிடைக்காத துன்பத்தில், ஏக்கத்தில், ஏமாற்றத்தில் வாய் விட்டுக் கூதறின.

சாந்தியின் கலங்கிய கண்களையும், வாடி, வதங்கி, வெளிறிய முகத்தையும் கண்டு அவள் கணவன், "...எட்டியே! உன்றர பழைய காதலனும் குமாராம். ஆவராத்துடியில் செத்துப் போய்க் கிடக்கிறுனம். ஊரெல்லாம் சிரிக்குது. அதுதான் நீயும் அழகிருய் போலே. எடி என்னை எமாத்தி நடத்தை கெட்ட உண்ணை என்றர தலையிலை கூமத்துப் போட்டினம். என்றர குடியையே கெடுத்துப் போட்டியேடி வெளியிலை நான் எப்பிடித் தலை காட்டுறதடி முதேவி... கோயிலுக்குக் கோயிலுக்கு எண்டு அடிக்கடி வெளியிலை நே போகேக்கையே நினைச்சனங்கள்... அடி சண்டாளி..." என்றவாரே. சாந்தியின் எண்ணைய்ப் பசையற்றுக் கிடந்த வரங்ட தலை முடியைப் பற்றித் தூக்கினான்: சாந்தியின் மடியில் கிடந்த குழந்தை தரையில் விழுந்து பரண்டு வீரிட்டது.

சாந்தியின் நெஞ்சு துடித்தது. அவள் வயிற்றுக்குள் இருந்த சிகவும் துடித்தது:

மறுகணம் சாந்தியின் மீது ஒரு உதை விழுந்தது. உதைத்த விசையில் பின்னேக்கி விழுந்து சுவரிலே மண்டை மோத, இரத்தம் பீரிட்டுப் பாயக் கிடந்தான் சாந்தியின் கணவன் குணம்.

சாந்தியும் அப்படியே தரையில் சாய்ந்தாள். அவள் வயிற்றிலிருந்த சிக இப்போது துடிக்கவில்லை. ஏன்? அவள் இதய்மும் துடிக்கவில்லை தானே! பச்சிளாங் குழந்தைகள்

பசியை மறந்து “அம்சர அம்மா!” என்று துடி துடித்துக் கதறின.

மரத்திலிருந்த காகங்கள் மீண்டும் இரை தேடி வரப் பறந்தன. இதனை நோக்கிப் பரிதாபப்பட வோ? பச்சதாபப் படவோ அன்றி ஆறுதல் சொல்லவுமோ காகங்களால்தான் முடியுமா?

பகுத்தறிவற்ற பறவைதானே அது! தன் பாட்டிற்குப் பறந்தது

வேப்ப மரமும் எதுவும் நடக்காதது போல இலைகளைக் காற்றில் ஆடவிட்டவாறே இருந்தது

ஓ...அதுவும் அறிவற்ற மரம் தானே!

ஆனால் மனிதன்.....

அக்கம் பக்கத்து வேவிப்பொட்டுகளில் எல்லாம் பெரிதும் சிறிது மாகப் பல தலைகள் மொய்த்துக் கொண்டேயிருந்தன.....!

அன்று பஸ்கினுன் இவன்.....

19ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கொண்டு படும் அவஸ்தையைப் பார்த்ததும் நான், அதுவும் பெண் ஒருத்தியுடன் இருந்த நான், ஏழும் பாது இடம் தரவில்லை அல்லவா? அதற்கு முன்னர் ஓர் கணவனும் மனைவியும் பஸ்கினுன் ஏறினர். ஒரு இடந்தான் காவியாக இருந்தது. அதில் அந்தக் கணவன் அமர்ந்து கொள்ள மனைவி நின்று கொண்டிருந்தாள். அந்த ஆண் பிள்ளையால் தன் மனைவியை அதில் இருத்திக் கொள்ள முடியவில்லை பஸ்கில் இருந்த ஒருவர் “தம் பி பொம்பினோ மனுசி நி க் கு து எழும்பி இடம் கொடும் என்றார். அவருக்கும் தன் இடத்தைத் தானம் செய்ய மனம் இல்லை மனைவியிடத்தில் கணவனுக்கில்லாத அக்கறை எனக்கு ஏன் உமக்கு ஏன்? என்று நான் சொன்னேன். வந்ததே அவருக்கு ஆத்திரம். “குமருகளைக் கண்டால் பல விளித்துக் கொண்டு ஏழும்பிவிடுவார்கள்” என்று சொல்லிக்கொண்டார். நானும் சிரித்துக் கொண்டேன் அடுத்த ஸ்டாப்பில் நீ

எறிக்கொண்டாய். நீன்றுகொண்டிருந்த பெண் ஓர் இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டாள். நீ வந்து தடுமாறிக் கொண்டிருந்தாய். நான் எழுந்து இடம் தந்திருந்தால் உண்மையிலேயே பல்வினித்தவன் ஆகிவிடுவேன். ஆனால் இருக்க இடம் தரமாறுத்து என் இதயத்தில் உண்ணை இருத்திக்கொண்டேன்.

சித்தி வீட்டுக்குப் போனபோதி நீயும் கலோவும் ஒன்றாக எடுத்த போட்டோ ஒன்று இருந்தது. சித்தியிடம் விசாரித்து அன்றே அம்மாவிடம் சொல்லி தரகரை அனுப்பினேன் இனியும் வாய் திறக்க மாட்டாயா?” அப்பத்துக்கொண்டது அவனது கைகள்.

“உரத்துப் பேசாதீங்க அத்தான்” அவன் வாயைப் பொத்தியது மெந்தவிர் விரல்கள்,

இனி நான் இங்கு ஏன் என்று விடி விளக்கும் கண்ணை முடிக்கொண்டது.

குமரிக் தோட்டம் விஜயம்

ஸ்ரீ

பாரத் எம். ஐ ஆருடைய படத் தில் இன்னென்ன தான் இருக்கும் என்ற எதிர்பார்த்துப் போன குயில், அவை அத்தனையும், அப்படியே, இன்றாது, குறையாது, குவிந்திருப்பதைக் கண்டு கூவிக், கூவி மிகிழ்ந்தது.

“உல்லாசத் தோட்டம், உருவாக்கும் கூட்டம் பாட்டாளி வர்க்க மல்லவோ?” என்ற பாடலும், “உதய சூரியனை எல்லோரும் பார்க்க முடியும், உச்சிச் சூரியனை எல்லோரும் பார்க்க முடியுமா?” என்பது போன்ற கருத்தாளருள்ள வசனங்களும், அலட்சியக் தொனிக்க அகம்பாபம், தெறிக்க, வார்த்தைகள் சிதற நடித்த இலட்சமியின் பிடிவாத நடிப்பும் குயிலைக் கொள்ளை கொண்டன.

முத்தையா, அசோகன் போன்ற பண்பட்ட நடிகர்களுக்கு இனையாக இலட்சமி நடித்த போதிலும், இறுதிக் கட்டத்தில் இலட்சமியைக் காணுது குயில் தேடியது நீங்களும்...?

அசோகனைச் சிரிக்க வைப்பதற்கு எம். ஐ. ஆர். இருந்தார், குயிலைச் சிரிக்க வைப்பதற்கு வந்த சோ, சோடையானார்.

புத்தகத்திற்குக் கீழே இருந்து ஏரியும் மெழுகுவர் ததியின் ஒளி, எம். ஐ. ஆர். படித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தை ஊடுருவிச் செல்லுமோ?

படத்தின் சில பாடல்களைக் குயில் வானேவியில் கேட்டு மகிழ்ந்தது படத்தில்.....?

குமரிக்கோட்டத்தில் வரும் பூந்தோட்டம்...பூ..... ஒரே காகிதக் கூட்டம் சென்னை நகர வீதியிலிருந்து, ஒளிவிளக்குப் பாடல் வரை. எல்லாமே பழையன.

வீட்டிற்குப் பொருத்தமான பெயராக இருக்கலாம். ஆனால் படத்திற்கு? ஏன் குமரிகள் தோட்டம் என்றே குமரிகள் ஆட்டம் என்றே பெயர் வைத்திருக்கலாம் என்று குயில் அபிப்பிராயப் படுகின்றது.

வாத்தியார், வாத்தியார் தான்; தமிழ்ப் படம் தமிழ்ப் படம் தான் நடிப்பில் இலட்சமி, இலட்சமிதான் என்றவாறே குயில் தியேட்டரை விட்டுச் சரமிக்குப் பறந்தது.

*N. Binna Rajah.
Alvai Sork.
Alvai*

FOR ANYTHING IN TIMBER, FURNITURE
AND
HOUSE HOLD UTENSILS

Please visit

—GANESHANANDA—
STORES

244. Hospital Road. : : Telephone: 427
JAFFNA.

Prop: V. SUNDARAMPILLAI

AGENT FOR GOLD MEDAL BRAND TILES

* GANESHANANDA *
TRANSPORT SERVICE

குயில் 1 வருட சந்தா:-

ரூபா 6 00 (தபாற்றேவன் உற்பட...)

தயல் செப்து பணம் அனுப்புபவர்கள் :
அ. விவகுமாரன், காபி அச்சுக்கம், இனுவில்.
என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பவும்

குயில்

சந்தா விண்ணப்பப் படிவம்.

பெயர்: .....

விலாசம்: .....

.....

.....

.....

இத்துடன் ஒரு வருட சந்தாப்பணமாகிய ரூபா 6-00யும் அனுப்பிவைக்கிறேன்.

திகதி

கையெழப்பம்

ជាមុននៅក្នុង